

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Δεν είναι μόνο ο μοναχισμός αφιέρωση στον Θεό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Το Σάββατο 27 Ιουλίου 2024, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, επί τη ιερά μνήμη της οσίας μητρός ημών Ειρήνης, ηγουμένης της Μονής του «Χρυσοβαλάντου», χοροστάτησε στην ακολουθία του Εσπερινού στο ομώνυμο Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο Κατωχωρίου Φαρσάλων και στη συνέχεια, προέστη της λιτανείας της ιεράς εικόνας της Οσίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε:

“Η ακολουθία του Εσπερινού, η οποία πρέπει να τελείται κάθε ημέρα, αδιαλείπτως, διότι, σε αυτήν την ακολουθία συγκεντρώνεται η ευχαριστία του Θεού για την ημέρα που πέρασε, αλλά και το ότι εκζητούμε από τον Θεό την ευλογία Του για τη

νέα ημέρα η οποία ξεκινάει, διότι αν δούμε και στην πράξη και κυρίως στην ακολουθία του Εσπερινού του Σαββάτου, όπως απόψε, αλλά και στην ακολουθία του Εσπερινού της Κυριακής και πως αλλάζει μετά από το ψάλισμο του προκειμένου το Ευαγγέλιο επάνω στην Αγία Τράπεζα, να μας εισαγάγει στο γεγονός, στον μεν Εσπερινό του Σαββάτου της Αναστάσεως του Χριστού, στον δε Εσπερινό της Κυριακής, μετά από το ψάλισμο του προκειμένου, μας εισαγάγει πλέον στην καθ' ημέραν πορεία για τη ζωή του ορθόδοξου χριστιανού.

Ο Εσπερινός λοιπόν πρέπει να τελείται αδιαλείπτως κάθε ημέρα από τους ιερείς, στους ναούς και παράλληλα και εκείνοι με την ακολουθία του Εσπερινού προετοιμάζονται για την αυριανή ημέρα αλλά και οι χριστιανοί. Κυρίως όμως ο Εσπερινός του Σαββάτου, ο οποίος είναι αναστάσιμος, μας εισαγάγει σε αυτό το γεγονός του μυστηρίου της Αναστάσεως του Θεού. Στο γεγονός ότι, ο Θεός ενσαρκώνεται, γίνεται άνθρωπος, προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση, την οποία την ανεβάζει επάνω στο σταυρό, για να την ξεπλύνει με το τίμιο αίμα Του από τις αμαρτίες και από τις πτώσεις μας και βέβαια επειδή προσέλαβε ολόκληρη την ανθρώπινη φύση, αλλά χωρίς την αμαρτία και χωρίς τον θάνατο, επειδή είναι Θεός αναμάρτητος, αλλά είναι και Θεός αιώνιος, πατεί τον θάνατο, καταλύει τον θάνατο και αντίσταται των νεκρών, γενόμενος πρωτότοκος εκ των νεκρών, για όλους εμάς, τους οποίους μάλιστα μας ανιστά, μας ανασταίνει, μας δημιουργεί την προϋπόθεση και της δικής μας αναστάσεως, η οποία Ανάσταση, όπως ο ίδιος μας είπε και καταγράφει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, θα είναι καθολική για όλους τους ανθρώπους, αλλά για άλλους θα είναι ανάσταση ζωής, γιατί ζουν μέσα στη ζωή του Χριστού και στην παρουσία Του και για άλλους θα είναι ανάσταση κρίσεως, γιατί ζουν εκτός της παρουσίας του Θεού και βιώνουν την κρίση του Θεού και στην παρούσα ζωή, αλλά και στην αιωνιότητά του. Διότι τότε πράγματι θα γυρίσει και θα τους δει και θα τους πει ότι ουκ οίδα υμάς. Δεν σας γνωρίζω, διότι δεν τηρήσατε τις εντολές μου και δεν ζήσατε αυτήν την ζωή, την οποίαν κληθήκατε να βιώσετε στη ζωή σας.

Στον Εσπερινό του Σαββάτου λοιπόν, που τελούμε στους ναούς μας και πρέπει να τελείται αδιαλείπτως, ενδύεται ο Κύριος ευπρέπειαν. Έτσι ψάλλουμε, "ο Κύριος εβασίλευσεν" βασιλεύει ο Κύριος. Η Βασιλεία Του είναι η Ανάστασή Του, ο Σταυρός Του και η Ανάστασή Του. Αυτή είναι η βασιλεία του Χριστού. Καθίσταται βασιλεύς

επάνω στο Σταυρό Του, γιατί αυτός είναι ο θρόνος Του. Ασχέτως που εμείς μας αρέσουν άλλες καρέκλες και άλλους θρόνους και δεν έχουμε μάθει να σταυρωνόμαστε στη ζωή μας και να σταυρώνουμε κυρίως τα πάθη μας και τις αδυναμίες μας και τις εκκεντρικότητές μας. Αυτός λοιπόν σταυρώνεται για τη σωτηρία μας και ανίσταται και βασιλεύει ενδυόμενος ευπρέπειας, δικαιοσύνης. Αυτό ψάλλουμε μέσα στην Εκκλησία και αυτό διακηρύττουμε, βροντοφωνάζοντας. Ενδύεται ο Χριστός λοιπόν το φως της Αναστάσεως. Αυτή είναι η ευπρέπεια του Θεού, το φως της Αναστάσεως. Και αυτήν την ευπρέπειάν του ο Θεός την δίδει πλουσιοπάροχα στους ανθρώπους.

Εμείς κάθε χρόνο σε αυτόν τον τόπο συγκεντρωνόμαστε απόψε και αύριο και βέβαια όλον τον χρόνο προσπαθούμε να είναι ανοικτό αυτό το ιερό προσκύνημα και με τη χάρη του Θεού πιστεύουμε ότι πλέον αρχίζει μια νέα πορεία με την εγκατάσταση του πατρός Νικηφόρου στο Ιερό Προσκύνημα της Αγίας Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου, εδώ, στο Κατωχώρι των Φαρσάλων, ώστε να γνωρίζετε ότι θα υπάρχει πάντοτε ένας άνθρωπος αφιερωμένος εδώ, δίπλα στην Αγία, η οποία προσκαλεί όλους μας σε προσευχή και σε κατάνυξη και σε μετάνοια πνευματική και δίπλα στην Αγία για να την υπηρετεί θα είναι από δω και στο εξής ο πατήρ Νικηφόρος. Συγκεντρωνόμαστε λοιπόν και του ευχόμαστε η Χάρις του Θεού δια πρεσβειών της Αγίας με τον ενισχύει και να τον ενδυναμώνει σε αυτό το έργο, το οποίον εκείνος αποφάσισε. Χαρά μεγάλη μου προσέφερε στην καρδιά μου, όταν μου το είπε, αλλά εκείνος το αποφάσισε. Κληθείς λοιπόν σε αυτό από μόνος του, ευχόμαστε η Χάρις του Θεού να τον ενδυναμώσει με τις πρεσβείες της Αγίας, η οποία θα τον συντροφεύει από εδώ και στο εξής στη ζωή του, μαζί με τις άλλες ποιμαντικές και πνευματικές διακονίες, που θα του αναθέσει η Ιερά Μητρόπολις, διότι είναι ένας νέος κληρικός, πτυχιούχος του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης στη Θεολογική Σχολή και έχει δυνατότητες τις οποίες σταδιακά θα ξεκινήσει να τις αξιοποιεί, για τον λαό του Θεού και για τη δική του προσωπική σωτηρία και το ευχόμαστε αυτό. Λοιπόν ενδύεται ο Θεός με την Ανάστασή Του την ευπρέπεια της δόξης Του και της δικαιοσύνης Του και αυτήν την μοιράζει στους ανθρώπους.

Γιατί; Γιατί γευόμαστε όλοι το φως της Αναστάσεως; Βέβαια, όταν μέσα στην καρδιά μας είμαστε σκότος, θα πρέπει μόνοι μας να αποβάλλουμε το σκότος και να το μετατρέψουμε φως. Φως Χριστού, Φως του Αναστημένου Σωτήρα μας. Ένα τέτοιο φως πραγματικό, που μετείχε στην Ανάσταση του Χριστού ήταν και η Αγία Ειρήνη. Αν διαβάσουμε τη ζωή της και το βίο της όλων επακριβώς, να φανταστούμε μόνο και να πούμε ότι 89 χρόνια ήταν μοναχή. Από το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας της μέχρι το εκατοστό τέταρτο που εκοιμήθη, ήταν μοναχή. Αφιερωμένη. Ποιά; Η κόρη ενός πατρικίου, η κόρη ενός, που ήταν άρχοντας του Θέματος της Καππαδοκίας. Ολόκληρη η περιοχή, θα λέγαμε μια περιοχή τη διπλάσια από την Θεσσαλία, την οποία την διοικούσε και με την αδελφή της, την

Καλλινίκη και αυτή, αλλά και με τους γονείς της όμως, βίωναν την παρουσία του φωτός του Αναστημένου Χριστού στη ζωή της.

Και όταν επρόκειτο να γίνει και Αυγούστα, για να τελέσει γάμο μαζί με τον υιό της Αγίας Θεοδώρας, της Αυγούστης, τον Μιχαήλ και εκείνος επέλεξε άλλη, χαρά μεγάλη είχε μέσα στην καρδιά της. Διότι όταν ξεκίναγε από την Καππαδοκία να πάει στην Κωνσταντινούπολη για να νυμφευθεί, για να μην στεναχωρήσει τον

πατέρα της, επήρε αυτόν τον δρόμο, αλλά για να του πει ότι θέλει να πάει σε μονή και να ασκηθεί και να εγκαταβιώσει σε αυτήν, διότι αυτό ποθούσε η καρδιά της.

Και, παρότι προσπαθούσε αυτό να επιτύχει, ζούσε μέσα στην υπακοή. Δεν ξεκίνησε όπως κάνουν οι νέοι, οι σημερινοί, εμείς όλοι μας και να φωνάζουμε στους γονείς μας δεν θέλω τούτο, δεν θέλω άλλο, αυτό θέλει ο πατέρας της; αυτό ξεκίνησε να κάνει και με καλό λογισμό η προσευχή της πια ήταν; Αυτό το οποίο ο Θεός πραγματοποίησε. Αντέστρεψε την κατάστασή της. Της άνοιξε τον δρόμο.

Ό, τι προσκόμματα θα μπορούσε ένας άνθρωπος να έχει στη ζωή του, όταν είναι άνθρωπος του Θεού, ο Θεός του ανοίγει τον δρόμο, γιατί το είπε ο ίδιος ο Κύριος δια του Προφήτου Προδρόμου, για να θυμηθούμε! «ποιείτε λέγει τα στρίβους δουλείας» φτιάχτε την καρδιά σας δηλαδή. Φτιάξτε την καρδιά σας κι αλλάχτε μέσα σας, και εγώ, λέγει, θα βγάλω τα ζιζάνια και τις δυσκολίες από την πορεία σας, Αλλά βλέπετε, δεν πιστεύουμε, δεν έχουμε εμπιστοσύνη στον Θεό, δεν αγαπούμε τον Θεό, δεν αφιερωνόμαστε εις στον Θεό.

Και όταν λέμε ξέρετε, εμείς, τώρα λένε... Δεσπότης, παπάδες, ιεροκήρυκες, αφιέρωση στον Θεό. Όλοι πάνε στο μυαλό τους να πάνε να γίνουν μοναχοί και μοναχές. Μα αφιέρωση στο Θεό, δεν είναι μόνο αυτοί οι άνθρωποι. Ο κάθε άνθρωπος αφιερώνεται στον Θεό. Και ο έγγαμος βίος αφιέρωση στο Θεό είναι, διότι δια της συζυγίας αγιάζεσαι, δια της τεκνοποιίας αγιάζεσαι! Αν χρειάζεσαι, ας σκεφτούμε τώρα όλοι μας τι πέρασαν οι γονείς μας ή τι περνάνε οι γονείς, για τα παιδιά, τα ξενύχτια τους, τις ασθένειές τους, τα μαθήματά τους, τα χρήματα που θέλουν, η μέριμνα να μην απομακρυνθούν από την ζωή και από την όντως ζωή και να έχουν προβλήματα στη ζωή τους.

Αλλά δεν ασχολούνται οι γονείς με τα παιδιά τους. Είναι κι αυτό ένα πρόβλημα. Τα κάνουν και τα εγκαταλείπουν. Κι αν τα εγκαταλείψουν στο Θεό, κάτι γίνεται. Άσε που τα εγκαταλείπουν στο διάβολο, γιατί κι εκείνοι δαιμονικά ζουν στη ζωή τους, δεν ζούνε κατά Χριστόν. Γι' αυτό και πάμε όπως πάμε και βλέπουμε αυτό το πράγμα. Και ενώ έχουμε το Φως του Αναστημένου Χριστού, το οποίο επιβεβαιώνεται από τη ζωή των αγίων και από τη ζωή της Αγίας Ειρήνης, δεν το πιστεύει. Δεν λέμε, βρε παιδάκι μου, για να κάνω και αυτή τη δοκιμή! Όχι! γιατί ο σατανάς μας έχει κυριεύσει όλους και παραπέμπουμε και θλιβόμαστε και ταλαιπωρούμαστε. Και ενώ έχουμε το φως του Χριστού και τη δικαιοσύνη Του, έχουμε ενδυθεί και εμείς την ευπρέπεια του Θεού κατά το βάπτισμά μας, ζούμε στην ευπρέπεια του Θεού με το χρίσμα μας, με τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος, προσλαμβάνουμε την ευπρέπεια του Θεού, αν την προσλαμβάνουμε μέσα στην Εκκλησία με τα μυστήρια της Εκκλησίας και κυρίως με το μυστήριο της μετανοίας, την εξομολόγηση και τη Θεία Κοινωνία, γιατί τότε φωτιζόμαστε και Χριστοποιούμαστε, ώστε όχι όταν λέμε ότι πιστεύουμε ή όταν λέμε ότι πάμε να ανάψουμε ένα κεράκι ή όταν προσκυνούμε τις εικόνες. Δε γίνεται τότε. Ο

άνθρωπος Χριστοποιείται και αλλάζει όταν παίρνει το Χριστό μέσα του. Το σώμα και το αίμα Του συνεχώς! Συνεχώς! Αδιάλειπτα! με αγώνα πνευματικό και προσπάθεια, πόνο και αγωνία για τη σωτηρία του και για τη σωτηρία των άλλων, των παιδιών του, των οικείων του, των διπλανών μας ανθρώπων.

Τότε λοιπόν βιώνουμε την παρουσία του Θεού. Και βέβαια, όταν αυτό το κατακτήσουμε, εύκολα μπορούμε να προσευχόμαστε κι εμείς, όπως η Αγία Ειρήνη και να περιιπτάμεθα. Εύκολα μπορούμε να προσευχόμαστε κι εμείς, όπως η Αγία Ειρήνη και να κλείνουν τα δέντρα μπροστά στην προσευχή μας. Γιατί; Γιατί κατέρχεται ο Θεός από τον ουρανό στη γη. Γιατί ανεβαίνουμε εμείς στον ουρανό. Η Αγία Ειρήνη δεν ήταν κάτι άλλο διαφορετικό από εμάς. Ήταν μια γυναίκα, όπως ήταν όλες οι γυναίκες, όπως είναι η μητέρα μας, όπως είναι η σύζυγός μας, η κόρη μας, όπως είναι όλες οι γυναίκες του κόσμου. Αλλά αφιερώθηκε στο Θεό. Εμπιστεύτηκε το Θεό. Πολύ Τον εμπιστεύτηκε! Κι Εκείνος ήταν ο οδηγός της κι Εκείνος συνεχώς, την ενεύγενε με την ευπρέπειά Του, την χαρίτωνε. Να μη λησμονήσουμε. Πάμε και φέρνουμε τα μήλα και φέρνουν τα μήλα οι χριστιανοί και τα βάζουν και στην εικόνα της Αγίας, θα διαβάσουμε και μία ευχή μετά που θα επιστρέψουμε, και δεν ξέρουν γιατί τα φέρνουν άλλοι. Θέλει να γεννήσει άλλη, θέλει παντρέψει την κόρη της... αλλά δεν ξέρει τι θέλει ο καθένας. Μια τρέλα, ένας παραλογισμός δηλαδή. Δεν ξέρει τι θέλει ο καθένας σε αυτή τη ζωή. Ότι της τα 'στειλε ο Ιωάννης ο Θεολόγος, ο Ευαγγελιστής και ήταν παραδείσια, μήλα από τον Παράδεισο, κανείς δεν το σκέφτεται! Κανείς δεν εισάγεται μέσα στο βάθος των γεγονότων, να δει ότι αυτό ήταν δώρο Θεού, δώρο Θεού στην αγία.

Προσωπικό δώρο του Χριστού στην Αγία Ειρήνη. Γιατί; Γιατί αφιερώθηκε σε αυτόν. Γιατί του δόθηκε εξ' ολοκλήρου. Και τι μας λέγει ο Κύριος; Ότι αν κι εμείς είχαμε στο ελάχιστο τέτοια πίστη και εμείς θα μπορούσαμε να κατορθώσουμε τα ίδια. Στεφτείτε δηλαδή, το χάος που έχουμε μέσα μας και ενώ βλέπουμε το μυστήριο της παρουσίας του Θεού στη ζωή μας, άλλα κοιτάζουμε να κάνουμε.

Εύχομαι η ζωή της Αγίας, να μας παραδειγματίσει όλους. Και να μάθουμε να ενδυόμαστε την ευπρέπεια του Αναστημένου Φωτός του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, το οποίο αγιάζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο και τον φωτίζει και τον καθοδηγεί στη σωτηρία, ώστε αυτό να τύχουμε όλοι μας! Αμήν".

Ακούστε το κήρυγμα σε ηχητικό:

<https://www.imthf.gr/images/nea/2024/07/27b/mp3.m4a>